

Bilag B.**Konvention**

om

Tilvejebringelse af visse ensartede Regler angaaende Hjælp og Bjærgning til Søs.**Artikel 1.**

Hjælpes eller bjærges søgaaende Skibe, der ere stædte i Fare, ombordværende Ting eller Gods- og Passagerfragt, eller yde søgaaende Skibe og Fartøjer til Sejlads i indre Farvande, hinanden Tjenester af samme Beskaffenhed, gælde følgende Bestemmelser, uden at der vil være at gøre Forskel mellem disse to Arter af Tjenester; og uden Hensyn til, i hvilke Farvande de ere blevne ydede.

Artikel 2.

Enhver Hjælpe- eller Bjærgningsforanstaltning, der har haft et nyttigt Resultat, giver Ret til en passende Godtgørelse.

Der hæves intet Krav paa Godtgørelse, naar den ydede Bistand ikke fører til et nyttigt Resultat.

Det Beløb, der skal betales, kan i intet Tilfælde overstige de reddede Tings Værdi.

Artikel 3.

Personer, som have taget Del i Hjelpeforetagenderne trods et udtrykkeligt og fornuftigt Forbud fra det hjulpede Skibs Side, have ikke Ret til nogen Godtgørelse.

Artikel 4.

Bugerskib har kun Ret til Godtgørelse for at have hjulpet eller bjærget det bugserede Skib eller dets Ladning, hvis det har ydet usædvanlige Tjenester, der ikke kunne betragtes som indbefattet under Opfyldelsen af Bugseringskontrakten.

Artikel 5.

Godtgørelse skal betales, selv om Hjælpen eller Bjærgningen har fundet Sted mellem Skibe tilhørende samme Reder.

Artikel 6.

Godtgørelsens Størrelse fastsættes ved Parternes Overenskomst eller i Mangel deraf af Dommeren.

Samme Regel gælder med Hensyn til det Forhold, hvori Godtgørelsen skal fordeles mellem Bjærgerne.

Fordelingen mellem Rederen, Skibsføreren og de øvrige Personer, der staar i hvert af de bjærgende Skibes Tjeneste, afgøres efter det paagældende Skibs nationale Lovgivning.

Artikel 7.

Enhver Overenskomst om Hjælp eller Bjærgning, der er indgaaet, medens Fare stod paa og under dens Indfyldelse, kan efter en af Parternes Begæring erklæres ugyldig eller ændres af Dommeren, hvis denne skønner, at de aftalte Vilkaar ikke stemme med Billighed.